

На основу члана 16. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08) и члана 21. Пословника Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, бр. 55/13 и 96/13), а у складу са чланом 5. став (2) и чланом 13. Закона о заштити лица која пријављују корупцију у институцијама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број 100/13) Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине, на сједници одржаној 16.04.2014. године, усвојио је:

**ПРАВИЛНИК
О ИНТЕРНОМ ПРИЈАВЉИВАЊУ КОРУПЦИЈЕ И ЗАШТИТИ ЛИЦА КОЈЕ ПРИЈАВИ
КОРУПЦИЈУ У ВИСОКОМ СУДСКОМ И ТУЖИЛАЧКОМ САВЈЕТУ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

ДИО ПРВИ – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

**Члан 1.
(Предмет)**

(1) Правилником о интерном пријављивању корупције и заштити лица које пријави корупцију у Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Савјет) се уређује начин интерног пријављивања корупције, поступање и разматрање запримљених пријава, обавеза обавјештавања лица које је пријавило корупцију, заштита лица које пријави корупцију и друга питања која су везана за интерно пријављивање корупције у Савјету.

(2) У случају пријављивања корупције од стране особа које нису запослене у Савјету сходно ће се примјењивати одредбе овог правилника.

ДИО ДРУГИ – ИНТЕРНО ПРИЈАВЉИВАЊЕ КОРУПЦИЈЕ

**Члан 2.
(Право на интерно пријављивање корупције)**

(1) Сваки државни службеник, запосленик или друго лице ангажовано у Савјету које има сазнања или материјалне доказе о постојању корупције у Савјету, може поднијети интерну пријаву због постојања корупције или околности које указују на постојање корупције.

(2) У смислу овог правилника под корупцијом се сматрају:

- а) радње које имају обиљежја кривичног дјела,
- б) радње које представљају кршење етичког кодекса или дисциплинске повреде односно радње које имају обиљежја прекршаја.

(3) Злоупотреба права пријављивања из става (1) овог члана представља повреду радне дужности.

(4) Право на интерно пријављивање корупције из става (1) овог члана не утиче на право запосленог да поднесе захтјев за покретање дисциплинског поступка у складу са законским и подзаконским прописима који регулишу дисциплинску одговорност запослених.

(5) Под интерним пријављивањем корупције подразумијева се и пријава поднесена Уреду за ревизију институција Босне и Херцеговине у складу са чланом 5. став (1) тачка ц) Закона о заштити лица која пријављују корупцију у институцијама Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Закон).

Члан 3. (Начини интерног пријављивања)

(1) Интерно пријављивање је повјерљиво, без обзира да ли је пријава поднијета анонимно или не.

(2) Интерно пријављивање се врши на посебном образцу који садржи:

- а) информацију о дјелу корупције које се пријављује са чињеничним описом (мјесто и датум дешавања, опис дјела и сл.),
- б) име, презиме и назив радног мјеста запосленог на којег се пријава односи и свједока и/или другог лица које је упознато са дјелом које се пријављује,
- ц) информација да ли су надређене и/или одговорне особе већ упознате са постојањем дјела корупције,
- д) да ли су већ подузете одређене радње на отклањању корупције,
- е) приједлог о доказима, односно предметима који служе као доказ, материјале који потврђују наводе захтјева (уколико их подносилац пријаве посједује).

Члан 4. (Надлежно тијело за пријем и разматрање пријава)

(1) Интерна пријава корупције подноси се трочланој Комисији за пријем, евидентију и поступање са пријавама корупције (у даљем тексту: Комисија), коју именује Савјет на приједлог директора Секретаријата Савјета на период од двије године. У случају да се пријава односи на члана Комисије, Савјет ће донијети одлуку о именовању другог, замјенског члана у конкретном поступку.

(2) Интерно пријављивање на обрасцу из члана 3. став (2) врши се путем посебне е-маил адресе која ће омогућити и подношење анонимних пријава или путем запечаћеног сандучића.

(3) Обавјештење о именовању Комисије, са именима чланова Комисије, начином подношења пријаве и обрасцем пријаве објављују се на огласној табли и интернет страници Савјета.

Члан 5. (Обавезе Комисије)

Обавезе Комисије су:

- а) пријем пријава о корупцији;

- б) провођење претходних радњи утврђивања основаности пријаве корупције;
- ц) уз одобрење Савјета провођење додатних радњи утврђивања основаности пријаве корупције;
- д) обавежштавање подносиоца пријаве, најкасније у року од 15 дана од дана пријема пријаве, о одбацивању, рјешавању или о крајњем року потребном за закључење случаја;
- е) припремање извјештаја о утврђеним неправилностима и извјештавање Савјета;
- ф) да сваку запримљену пријаву, односно службену забиљешку о пријави, одмах евидентира у централну евидентију свих интерних пријава корупције;
- г) да сваку запримљену пријаву, податке наведене у пријави, као и идентитет лица које је поднијело пријаву третира као службену тајну;
- х) да спријечи све активности усмјерене на откривање идентитета анонимног пријавитеља;
- и) да о правима и обавезама из овог правилника упозна све запослене у Савјету;
- ј) да промовира етику и културу откривања дјела корупције.

Члан 6. (Повјерљивост пријављивања)

(1) Комисија, као и сва лица која поступају по интерној пријави дужна су да само пријаву, податке наведене у пријави, као и идентитет лица које је поднијело пријаву чувају као службену тајну.

(2) Забрањене су све активности усмјерене на откривање идентитета анонимног пријавитеља.

Члан 7. (Обавезе, надлежности, рокови поступања и извјештавања)

(1) По пријему интерне пријаве Комисија самостално проводи претходне радње утврђивања основаности пријаве корупције у конкретном случају.

(2) У циљу провођења претходних радњи утврђивања основаности пријаве Комисија има, када је исто неопходно, право непосредног увида у предмете, акте и службене просторије Савјета. Уколико је у циљу истраге потребан приступ повјерљивим подацима којима располаже Савјет, потребна је претходна сагласност Савјета.

(3) Комисија је дужна да изврши претходне радње утврђивања основаности навода из пријаве и утврђивање правне квалификације пријављеног дјела, у року од 10 дана од дана пријема пријаве, те да о томе информише Савјет који доноси одлуку о закључењу случаја или о подузимању додатних радњи ради утврђивања постојања корупције.

(4) Предсједник Савјета односно, по његовом овлаштењу Комисија, ће обавијестити подносиоца пријаве, најкасније у року од 15 дана од дана пријема пријаве, о одбацивању, рјешавању или о крајњем року потребном за додатне радње утврђивања основаности пријаве корупције.

(5) Изузетно од става (4) овог члана анонимни подносилац пријаве неће бити обавјештен о предузетим претходним и додатним радњама, изузев ако постоји техничка могућност двосмјерне комуникације са анонимним пријавитељем.

(6) Након завршетка претходних радњи утврђивања основаности пријаве и одлуке о провођењу додатних радњи утврђивања основаности пријаве, у смислу става (3) овог

члана, Комисија има овлаштење да узима изјаве од државних службеника, запосленика и других лица ангажованих у Савјету везано за предмет пријаве и предузима остале неопходне радње ради утврђивања основаности пријаве.

(7) О радњама из става (3) и (6) овог члана Комисија сачињава службену забиљешку.

Члан 8.
(Регистар пријава)

(1) Комисија је дужна сваку запримљену пријаву, односно службену забиљешку о пријави, одмах евидентирати у централну евиденцију свих интерних пријава корупције.

(2) Приступ централној евиденцији има предсједник Савјета, Комисија и овлаштена службена лица када је приступ централној евиденцији потребан ради утврђивања основаности пријава корупције, односно ради утврђивања да ли је дошло до злоупотребе права на пријављивање из члана 2. став (3) овог правилника.

Члан 9.
(Поступање са интерним пријавама које се односе на кривична дјела)

У случају када Савјет утврди да пријава има основа, те да се на основу пријаве или радњи проведених на утврђивању њене основаности може закључити да наведено дјело има обиљежја кривичног дјела, Савјет ће о истом информисати надлежно тужилаштво.

Члан 10.
(Поступање са интерним пријавама које се односе на дисциплинску одговорност)

У случају када Савјет утврди да пријава има основа, те да се на основу пријаве или радњи проведених на утврђивању њене основаности може закључити да пријављено дјело има обиљежја повреде службене дужности за коју се може дисциплински одговарати, Савјет ће о томе информисати тијело надлежно за вођење дисциплинског поступка у складу са прописима који регулишу питање дисциплинске одговорности.

Члан 11.
(Подузимање радњи у циљу отклањања штетних последица почињеног дјела)

(1) У случају да је приликом провођења радњи на утврђивању основаности пријаве утврђено да иста има основа, Савјет подузима неопходне радње у циљу спречавања даљег неправилног поступања и отклањања штетних последица почињеног дјела.

(2) Сви државни службеници, запосленици и друга лица ангажована у Савјету дужни су, у оквиру својих надлежности и овлаштења, подузети потребне радње ради спречавања даљег неправилног поступања и отклањања штетних последица почињеног дјела.

ДИО ТРЕЋИ – ПРАВО И ОДГОВОРНОСТ ЛИЦА КОЈЕ ИМА СТАТУС УЗБУЊИВАЧА

Члан 12.
(Заштита права подносиоца пријаве)

(1) Према запосленом који има сазнања о постојању корупције или који пријави корупцију не смију се подузимати било какве радње које имају за циљ одвраћање од пријављивања корупције односно, кажњавање због извршеног пријављивања корупције.

(2) Савјет, директор Секретаријата, главни дисциплински тужилац и непосредно надређени руководилац, дужни су осигурати заштиту личног и професионалног интегритета лица које је пријавило корупцију.

Члан 13.

(Одговорност подносиоца пријаве због злоупотребе права)

(1) Злоупотреба права пријављивања представља повреду радне дужности.

(2) У случају када се приликом провођења радњи утврђивања основаности пријаве или каснијих додатних радњи утврђивања одговорности за пријављена дјела утврди да је подносилац пријаве, супротно одредбама Закона и овог правилника, злоупотријебио право пријављивања о истом ће се обавијестити Агенцију за превенцију корупције и координацију борбе против корупције (у даљњем тексту: Агенција) и Управну инспекцију Министарства правде Босне и Херцеговине, ради покретања прекршајног поступка у складу са одредбама члана 12. став (3) Закона.

(3) Уколико се утврди да злоупотреба права пријављивања садржи елементе кривичног дјела лажног пријављивања, Савјет ће о почињеном кривичном дјелу обавијестити надлежно тужилаштво.

Члан 14.

(Право на добијање статуса узбуњивача)

(1) Лице које интерно пријави корупцију има право да се обрати Агенцији за додјелу статуса узбуњивача, уколико сматра да би због наведеног интерног пријављивања према њему могле бити предузете штетне мјере или су већ предузете.

(2) У складу са одредбама Закона, лице које добије статус узбуњивача се неће сматрати материјално, кривично или дисциплински одговорним за откривање пословне тајне у случају пријављивања корупције.

Члан 15.

(Поступање по инструкцији Агенције)

(1) У случају када је Агенција, у складу са чланом 8. став (2) Закона, донијела инструкцију, Савјет ће извршити корективну мјеру са циљем отклањања учинене штетне радње према узбуњивачу у року од три дана од дана запримања инструкције.

(2) Корективна мјера мора бити укидање штетне мјере и враћање у претходно стање.

ДИО ЧЕТВРТИ – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 16.

(Обавеза упознавања са одредбама Правилника)

(1) Задужује се Одјел за администрацију и кадровску политику Секретаријата Савјета да о правима и обавезама из овог правилника упозна све запослене у Савјету.

(2) Запослени у Савјету дужни су да потпишу изјаву о томе да су упознати са правима и обавезама из овог правилника и Закона, а иста ће се похранити и чувати у њиховом персоналном досијеу.

Члан 17.
(Ступање на снагу)

Овај правилник ступа на снагу даном доношења и биће објављен на огласној плочи и интернет страници Савјета.

Број: 08-02-1665-1/2014
Сарајево, 30. април 2014. године

